

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan man sikre, at der igen skabes samhørighed i samfundet.

(Medlem af Inatsisartut Knud Fleischer, Kattusseqatigiit Partiiat)

Svarnotat

(Formanden for Naalakkersuisut)

På vegne af Naalakkersuisut vil jeg indledningsvis takke medlem af Inatsisartut Knud Fleischer for at rejse en interessant debat. I en hverdag hvor den politiske dagsorden ofte kan blive teknisk er det vigtigt at der også tages tid til debatter om de helt grundlæggende værdier i samfundet.

Samhørighed anser vi, i Grønland, normalt som en af de essentielle værdier i det grønlandske samfund. Mens man i mange vestlige, og specielt skandinaviske, lande snakker om udbredt individualisme har vi i Grønland altid været stolte af vores sammenhold og stærke familiære bånd.

Disse værdier har været af stor betydning da man var afhængig af hinandens kompetencer for i fællesskab, at dække behovene i samfundet. I dag er individet ikke nødvendigvis afhængig af sine medborgere da man ene mand kan skaffe hvad der er nødvendigt for at overleve. Dog ved vi alle at man i et demokratisk samfund er afhængige af hinanden for, at bibeholde velfærden i samfundet. Netop derfor er det naturligvis også vigtigt, at vi bibeholder samhørigheden i vores samfund.

Der er selvfølgelig en lang række andre forhold som har indflydelse på følelsen af samhørighed. De senere generationer i det grønlandske samfund har hver især haft opvækstvilkår, som fundamentalt har været forskellige og som derfor også kan være baggrunden for forskellige livsopfattelser og menneskesyn.

I visse samfund spiller religion og politisk opfattelse en helt afgørende rolle for om samfundet fremstår som en sammentømret enhed eller som splittet i flere grupperinger. Uanset de senere års skarpere politiske profileringer og debatter, har det Grønland fremstået som et politisk homogent og stabilt samfund, hvor vi som regel kan blive enige om de store afgørende spørgsmål.

I færd med at samfundet er blevet moderniseret er også vores værdier så og sige moderniseret. Den samhørighed man tidligere udelukkende fandt hos de nærmeste er nu blevet spredt med de nye transportmuligheder og elektroniske medier. Dermed er den traditionelle grønlandske samhørighed blevet udfordret. Men samtidig kan man sige at udviklingen også giver mulighed for at bevare bånd mellem familiemedlemmer selvom vi bor meget spredt og mange i udlandet..

Samhørigheden mellem de enkelte individer har derfor også ændret sig, hvilket vi dog er bevidste om. På baggrund af dette er flere tiltag de seneste år blevet taget som bibeholder og forstærker den grønlandske samhørighed.

I juni 2009 blev beslutningen om Selvstyrelovens indførelse i Grønland truffet i fællesskab af det grønlandske folk og ligeledes vil et ønske om selvstændighed skulle træffes af det grønlandske folk i fællesskab. Vi, det grønlandske folk, blev med Selvstyreloven endeligt anerkendt, hvilket bekræftede vores fællesskab udadtil. Selvstyreloven har foruden styrket det grønlandske fællesskab ved at anerkende det grønlandske sprog som det officielle sprog.

Selvstyreloven har derfor givet mulighed for fornyet styrke i samfundet. Det er nu vi skal løfte i flok, og som Kattuseqatigiit Partiaat siger skal individet arbejde for 'sit land', men vi skal også i fællesskab arbejde for 'vores land'.

Vi er som folk i gang med at definere nye mål for os selv i en mere og mere globaliseret verden. Det gælder om at fokusere på hvad der samler os og hvad der til fælles gavn, frem for at fokusere på det der splitter os.

Med disse ord ser jeg frem til en interessant debat.